

प्रतिषेधस्यानेतदकरणेऽयं भागं प्रतिषिद्धवानिति मशत्रुरिति विवृतत्वं भवति तद्वद्व्यमित्यर्थः ॥ १४ ॥ हे परमअभिचेशत्रुसमीपे श्वेतकाकीयैः श्वाचएतश्चकाकश्चतेषामिमेधर्माः क्रमेण नित्यं जागृतृत्वमयच
कितत्वपरंगितज्ञत्वानि तैः उपायैः मित्रधर्मं भजत्व श्वेतइत्यचोमाहोश्चेति पररूपं एतौ मृगः ॥ १५ ॥ आरंभांश्चास्यमहतोदुश्चरंश्च प्रयोजय ॥ नदीवच्च विरोधांश्च बलवद्भिर्विरुध्यतां ॥ १६ ॥ उद्यानानि महाहीणि शयनान्यासनानि च ॥ प्रति
भोगसुखेनैव कोशमस्य विरेचय ॥ १७ ॥ यज्ञदाने प्रशाध्यस्मै ब्राह्मणाननुवर्णयतां ॥ तेषां प्रतिकरिष्यति तं भोक्ष्यति वृका इव ॥ १८ ॥ असंशयं पुण्यशीलः
प्राप्नोति परमां गतिं ॥ त्रिविष्टपे पुण्यतमं स्थानं प्राप्नोति मानवः ॥ १९ ॥ कोशक्षये त्वमित्राणां वंशं कौसल्यगच्छति ॥ उभयत्र प्रयुक्तस्य धर्मो चाधर्म एव च ॥
॥ २० ॥ फलार्थं मूलं व्युच्छिद्येत्तेन नंदंति शत्रवः ॥ न चास्मै मानुषं कर्म देवमस्योपवर्णय ॥ २१ ॥ असंशयं देवपरः क्षिप्रमेव विनश्यति ॥ याजयेन्न विश्वजिता
सर्वस्वेन वियुज्यते ॥ २२ ॥ ततो गच्छसि सिद्धार्थः पीड्यमानं महाजनं ॥ योगधर्मं विदं पुण्यं कंचिदस्योपवर्णयेत् ॥ २३ ॥ अपित्यागं बुभूषेत कच्चिद्वृद्धे दनाम
यं ॥ सिद्धे नौषधियोगेन सर्वशत्रुविनाशना ॥ नागानश्वात्मनुष्यांश्च कृतैकैरुपधातयेत् ॥ २४ ॥ एते चान्ये च बहवो दंभयोगाः सुचिंतिताः ॥ शक्या विषहता क
तुं पुरुषेण कृतात्मना ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ४३ ॥ राजोवाच ननि
कृत्या न दंभेन ब्रह्मन्निच्छामि जीवितुं ॥ नाधर्मयुक्तानिच्छेयमर्थान् सुमहतोऽप्यहं ॥ १ ॥ पुरस्तादेव भगवन्मयैतदपवर्जितं ॥ येन मानाभिर्शंकेतयेन कृत्स्नं हितं भ
वेत् ॥ २ ॥ आनृशंस्येन धर्मं लोके ह्यस्मिन् जिजीविषुः ॥ नाहमेतदलं कर्तुं नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ ३ ॥ मनीरुवाच उपपन्नस्त्वमेतेन यथाक्षत्रियभाषसे ॥
प्रकृत्या ल्युपपन्नोऽसि बुद्ध्या वा बहुदर्शनः ॥ ४ ॥ उभयोरेवामर्थयति श्वेतवतस्य च ॥ संश्लेषं वा करिष्यामि शाश्वतं त्वनपायिनं ॥ ५ ॥

रिष्यति ॥ १८ ॥ १५ ॥ धर्माधर्माभ्यां कोशक्षये सति ॥ २० ॥ फलस्य स्वर्गादेः अर्थस्य जयादेः मूलकारणकोशः व्युच्छिद्येत् विशेषत उच्छेदं गच्छेत् देवं जयादिकं ॥ २१ ॥ २ ॥ गच्छसि अवगच्छसि सिद्धार्थः कृत
यज्ञादिप्रयोजनः महाजनपीडां तस्मै निवेदयेत् तत्परिहारार्थं आचार्यं च वर्णयेत् ॥ २३ ॥ तद्वाराज्यं त्याज्येदित्याह आपीति यद्वा औषधाद्यैरस्य नागादीन् घातयेदिति सार्धः ॥ २४ ॥ ३ ॥ इति शांतिपर्वोऽध्यायः ॥ १०५ ॥
भारतभा० पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ निरुक्तिं कष्टं च कर्तुं निच्छेदोर्ध्वमिच्छस्य क्षीणस्य सामाख्यं जयोपायमाह न निरुक्त्येत्यादिना ॥ ११ ॥ ३ ॥ ४४ ॥ धांयुवयोः तस्य विदेहस्य ॥ ५ ॥